

**ANTE
KUDUZ**

**GALERIJA
FORUM**

CENTAR ZA KULTURU
I INFORMACIJE ZAGREBA
TESLINA 16, tel. 421-144

24. 1 – 16. 2. 1984.

KUDUZ

Ante Kuduz pripada onom naraštaju naših umjetnika što su se napotpunije ostvarili u tzv. apstraktnom, nefigurativnom likovnom jeziku i bitno pridonijeli ostvarenju autonomije slike, grafike, kipa ili crteža. Stasajući i sazrijevajući tokom šezdesetih godina oni su organski i bez potresa prihvatili uvjerenje da umjetničko djelo manje duguje vanjskoj prirodi nego li nutarnjoj naravi svojega tvorca, te da izgled predstavljenih oblika i likova ne zahijeva nužno mimetičku, a pogotovo ne naturalističku, verifikaciju. Budući da nisu bili prisiljeni kucati na već otvorena vrata, svoju kreativnu energiju nisu toliko koristili u programatskim i manifestativnim istupima koliko u neposrednoj primjeni načela čistoće, jedinstva, jezgrovitosti, dosljednosti i strogosti izraza.

Kuduz nije bio samo tipičan predstavnik svojega naraštaja, nego i jedan od predvodnika tog kretanja prema imanentnoj logici forme i disciplini sustavnog izražavanja. Ostavivši u akademskim klupama sav prtljag predmetnih asocijacija i aluzija, već je na prvim javnim koracima pokazao naročito zanimanje za kadar i za ekran, za liniju i za plohu, a gotovo neznatnu i samo uvjetnu brigu za tematske i motivske aspekte. Njegov daljnji put, kroz čitava dva desetljeća, sastojao se u metodičnoj razradi početnih premisa, u upornoj kombinatorici trokutastih i četvrtastih jedinica i u znalačkom komponiranju većih kvadratičnih i kružnih elemenata. Neophodnu dinamiku postizao je iluzionističkim prodorima u tkivo površine, neravnodušnom obradom čestica, povremenim temperamentnijim potezima pera ili, češće, živom artikulacijom zatamnjenih, zasićenih, izbrazdanih, osjenčenih, šatiranih, ornamentiranih (ili: kako hoćete) polja. Najsupjeliji rezultati zavisili su od odgovarajućeg naboja punine i praznine, od prave napetosti između crnoga i bijeloga (odnosno, obojenoga), od uske interakcije i međuzavisnosti likovno neutralnih i grafički posebno aktiviranih dijelova plohe.

Nije bila slučajnom ni Kuduzova želja i namjera da izađe izvan ograničenja i determinanti dviju dimenzija te se okuša u slobodno stojećim objektima ili prostornim, ambijentalnim tvorevinama. Na taj je način potvrdio konsistentnost i samodostatnost svojega svijeta oblika — karakterističnih, malo pomaknutih i iskrivljenih, ortogonalnih mrežišta i u njima "ulovljenih" obrisu ili popunjenih "očica". Gledano iz različitih vizura te su "rešetke" označile krajnju autonomiju konkretnosti, "apstraktnog" izraza, ali su, paradoksalno, zadobile također i određene asocijativne konotacije, poput: demontiranih klavijatura, urbanih struktura, skeletnih konstrukcija ili sasvim općenitih arhitektonskih prisjećanja.

I kako onda protumačiti najnoviji ciklus Kuduzov

vih radova, seriju crteža izrazito figurativnih svojstava, očigledno nadahnutu panoramskim prizorima krajolika Hrvatskog zagorja? Treba li ih shvatiti kao odustajanje od dosegnutog apsolutizma forme i priklanjanje "realističkim" tokovima (svejedno, kakvoga predznaka) ili pak kao vraćanje davnom ishodištu, u startu dokinutoj pupčanoj vezi slike s objektom? Treba li u njima tražiti nastavak prethodećih prostornih sugestija ili ih očitati kao oštar prekid s prevladavajućim tvrdorubim geometrizmom?

Ne mislim da smo zasad u stanju ponuditi jednoznačan odgovor (a i neveliki broj uzoraka teško da bi opravdao decidirani zaključak), ali možemo nanizati argumente što govore o određenom kontinuitetu i potvrđuju jednodušnost stvaraoca. Naime, ni u "Zagorskim motivima" Kuduz nimalo ne žrtvuje specifičnosti svojega plastičkog mišljenja i svojega rukopisa nego, baš naprotiv, impulse viđenog i doživljenog pejzaža "prevodi" i transponira u sebi svojstven sustav sigli i kratica, svojevrsnu likovnu abecedu. Prepoznat ćemo odmah karakterističnu parcelaciju izduženih pačetvorina i tipično zbrajanje i umnažanje istovrsnih i sličnih partikula. Uočiti ćemo ritmička ponavljanja serijskih nakupina — sekvenci, odnosno jukstaponiranje gušćih i rjeđih linealnih prepleta. Zapaziti ćemo upravo mjerničku "centurijaciju" površine i "perspektivne" nagibe i skraćivanja, što je sve odlikovalo crteže i u ranijim fazama.

Nema dvojbe da se i u svojem "nepredmetnom" razdoblju Kuduz povremeno približavao rješenjima tzv. pejzažnog strukturalizma. Brazde njegova tuša znale su podsjetiti na oranice ili suhozidine. Sada, kad se otvoreno služi ikoničkim znakovima, snažnije su i reference na zbiljski svijet. Jer nije on tek mehanički primijenio otprije stečenu i posvojenu kaligrafiju na nove, realne prizore nego je dozvolio i motivima da odgovore, odjeknu, te budu i sami poticajni. Stoga se u njegovim novijim radovima lako diferenciraju "bjelogoričnih" od "crnogoričnih" pojaseva i jasno razaznaju stupnjevani planovi i posebno naznačena pozadina. Konture većih cjelina evidentno nisu dekorativno postavljene niti napamet kadrirane nego su rezultat izravne opservacije i neposrednog, usuđujem se kazati, nadahnuća.

Jednom riječju, ovim novim ciklusom radova Kuduz je obogatio svoj opus značajnom dionicom. Ako se moglo govoriti o stanovitom iscrpljenju uskog oblikovnog registra i relativnom zamoru imaginacije, u ovome trenutku se osjeća da je osvježio svoju viziju i pokazao nove aspekte transformacije konkretnog predloška. Pritom nije iznevjerio ni zanijskao temeljne individualne vrline niti nelegitimno prešao u tuđi prostor, nego jednostavno proširio vlastite raspone i domete. Sa zanimanjem očekujemo daljnje izazove i još složeniju razradu naslućene problematike.

Tonko Maroević

Izdavač
Published by
GALERIJA FORUM CENTRA
ZA KULTURU
I INFORMACIJE, Zagreb,
Teslina 16 tel. 421-144

Za izdavača
For the publisher
v.d. direktora: SUNČANA KUNEJ

Urednik kataloga
Catalogue editor
VIŠNJA KNEZOCI

Predgovor
Preface
TONKO MAROEVIĆ

Prijevod na engleski
Translation into English
VERA BALEN HEIDL

Fotografije
Photographies
MITJA KOMAN

Likovna postava
Arrangement of exhibits
VIŠNJA KNEZOCI
TONKO MAROEVIĆ

Plakat
Poster design
IVISA STANČIN
ANTE KUDUZ

Tisak plakata
Printing of posters
ŽELIMIR BAKOVIĆ

Tehnička postava izložbe
Technical layout
ŽELIMIR MARTINJAK
DANKO DIMINIĆ

Umnožavanje kataloga
Printed by
KREŠIMIR ŠTEFANOVIĆ

Naklada
Edition
500 komada

Ante Kuduz belongs to that generation of our artists who have expressed themselves to the full in the so-called abstract, nonrepresentational artistic language, and who have contributed decisively to the effectuation of the autonomy of a picture, a print, a sculpture or a drawing. Having come of age and maturing in the sixties, these artists embraced, as a matter of course, the belief that a work of art owes less to the physical world than to the inner nature of its creator, and that, consequently, the aspect of represented forms and shapes does not necessarily need mimetic, let alone naturalistic, verification. Not having to blaze the trail, they made use of their creative energies not so much in taking programmatic and manifestative stands, but, rather, in direct applying of the principles of purity, unity, conciseness, consistence and austerity of expression.

Kuduz used to be not only a typical representative of his generation, but also one of the front runners of that tendency towards immanent logic of form and disciplined systematic expression. Having left academic allusions and associations behind, he had already at the very beginning shown an outstanding interest in "cadre" and screen, in line and plane, and only marginally and conditionally did he care for thematic and motivic aspects. His further development, spanning two decades, consisted of a methodic elaborations of his initial premises, persistent combining of triangular and rectangular units as well as skilful composing of larger square and circular elements. Necessary dynamism was achieved by illusionist intrusion into the texture of the surface and scrupulous working out of particles; occasionally it results from animated strokes of the pen or, more often, from vivid articulation of darkened, saturated, furrowed, shaded, hatched, ornamented (call it what you will) fields. The best of results depended on the respective charge of the solid and the void, on the right tension between black and white (or coloured), and also on a close interaction and interdependence of picturally neutral and graphically extra-activated fragments of a level surface.

It has not been a fortuitous desire and intention on the artist's part to step out of the limitations and determinants of the two dimensions and try his hand at free-standing objects and spatial, environmental creations. That way he managed to confirm the consistence and self-sufficiency of his world of forms—those distinctive, somewhat shifted and distorted orthogonal, net-like elaborations, together with the contours "caught" in them and the filled-in "eyes". Observed from various angles, this wire-netting has marked the furthestmost autonomy of the concretist, "abstract" expression, at the same time having, paradoxically, also attained certain associative connotations. What springs to mind are dismantled key-boards, urban structures, skeleton constructions and general architectural reminiscences.

So then, how is the latest cycle of works by Kuduz to be explained—consisting of a series of drawings of unmistakably representational qualities, apparently inspired by the panoramic scenes of Hrvatsko zagorje. Should it be interpreted as the artist's surrendering of the attained absolute

tism of form and his drifting towards a realistic current (no matter of which designation); or, are we to take it as a return to some pristine origin, an umbilical cord existing between the picture and its object that had been severed at the very beginning? Shall we look for a continuation of earlier spatial suggestions, or read them out as a radical breach with the prevailing sharp-edged geometrism?

For the time being, I don't think an unambiguous answer can be supplied (nor could a clean-cut inference easily be justified, given the limited number of exhibits.) However, one can argue for a certain continuity and consistency in the author's work. Namely, not even in his "Motifs from Zagorje" does Kuduz sacrifice his way of thinking in terms of plastic art nor the peculiarities of his style: on the contrary, he "translates" and transposes the impact of the landscape he perceives and experiences into a peculiar system of logograms and abbreviations, i.e. into a specific pictorial alphabet. One can instantly recognize the characteristic parcelling of elongated parallelograms and a typical summing up and multiplying of homogeneous and similar fragments. Furthermore, one can notice the rhythmic repetition of serial accumulations—sequences, or rather the juxtaposition of denser or more sparse lineal patterning. Virtually a geodetist's "centuriation" of the surface is to be noted, as well as slants and shortenings in the perspective—all of which have also distinguished the drawings from his earlier stages.

Kuduz has, undoubtedly, approached the solutions of the so-called "landscape" structuralism, even in his "abstract" period. The furrows left by his Indian ink were reminiscent of plough-fields and their boundaries. Now that he uses iconic signs, references to perceptive reality are more pronounced. For he has not just mechanically applied his calligraphy, acquired and adopted earlier, to these new, real scenes, but has allowed the motifs themselves to respond and echo, thus being inspiring per se. Accordingly, "coniferous" and "deciduous" zones can easily be distinguished in his new works: graded areas of space are also easily discerned as well as a separately depicted background. The outlines of the whole are not decoratively conceived nor randomly organized in "cadres"; they evolve from direct perception and, I dare say, inspiration.

In a word, this cycle of works by Ante Kuduz has further enriched his oeuvre as a whole. If a certain exhaustion of a narrow register of forms and a burn-out of imagination had been felt, at this particular moment one can sense that he has reinvigorated his vision and shown new aspects of transformation of the concrete model. At the same time he has not cast off or denied his fundamental qualities nor has he encroached on somebody else's territory; he has simply broadened his own artistic range and span. It is with great interest that we expect new challenges and an even more complex elaboration of a conjectured set of problems.

Translated by: Vjera Balen-Heidl

BIOGRAFIJA

ANTE KUDUZ rođen je 14. 6. 1935. u Vrlici. U Zagrebu je završio: 1956. Školu primijenjene umjetnosti, 1961. Akademiju likovnih umjetnosti, 1964. specijalku za grafiku kod profesora Marijana Detonija. Redovni je profesor na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu.

SAMOSTALNE IZLOŽBE

- 1965. Beograd, Galerija Kolarčevog narodnog univerziteta Stockholm, ABF — Sveagalleriet Niš (Radnički univerzitet: Izložbeni paviljon Tvrdava): "Bifel — Drempetić — Hruškovac — Kuduz"
- 1966. Huskvarna, var Konstgard (s Marekom Oberlander, Poljska) Beograd (Galerija Kolarčevog narodnog univerziteta): Četiri zagrebačka grafičara
- 1967. Zagreb, Galerija Studentskog centra Graz, Galerie beim Minoritensaal (s Brankom Miljušem) Zagreb, Klub omladine "Josip Kulušić" Roma (Studion d'arte moderna — SM 13): "Detoni, Kuduz, Restek"
- 1970. Zagreb, Galerija Forum Zagreb, Salon uredske opreme "Mladost" Split, Galerija umjetnina Dubrovnik, Umjetnička galerija (s Miroslavom Šutejom)
- 1971. Beograd, Galerija Grafički kolektiv
- 1972. Vinkovci, Galerija umjetnosti — Likovni salon
- 1973. Zagreb, Galerija Forum Osijek, Galerija likovnih umjetnosti Ljubljana, Mala galerija Skopje, Centar za kultura i informacije na grad Skopje, Izložbeni salon
- 1974. Split, Galerija umjetnina (s Ivanom Kuduzom)
- 1975. Labin, Narodni muzej Labin Hvar, Galerija na bankete
- 1977. Novi Sad, Mali likovni salon
- 1978. Zagreb, Galerija Forum Osijek, Galerija Zodijsak Šibenik, Muzej grada Šibenika Rijeka, Moderna galerija Maribor, Umjetnostna galerija Koprivnica, Muzej grada Koprivnice Brčko, Umjetnička galerija "Rizah Štetić": Ante Kuduz, Miroslav Šutej, Šime Vulas
- 1978/79. Ljubljana, Galerija Labirint
- 1979. Zagreb, Galerija Spektar: Ante Kuduz, Miroslav Šutej, Šime Vulas
- 1980. Haag, Galerija M Zagreb, Galerija Spektar Šibenik, Galerija Krševan Zagreb, Studio G F
- 1981. Karlovac, Galerija Barešić
- 1982. Zagreb, Galerija Forum: Dvojevanje — Vesna Krmpotić, Ante Kuduz Gornja Stubica, Muzej Seljačkih buna: Ante Kuduz, Miroslav Šutej

NAGRADE

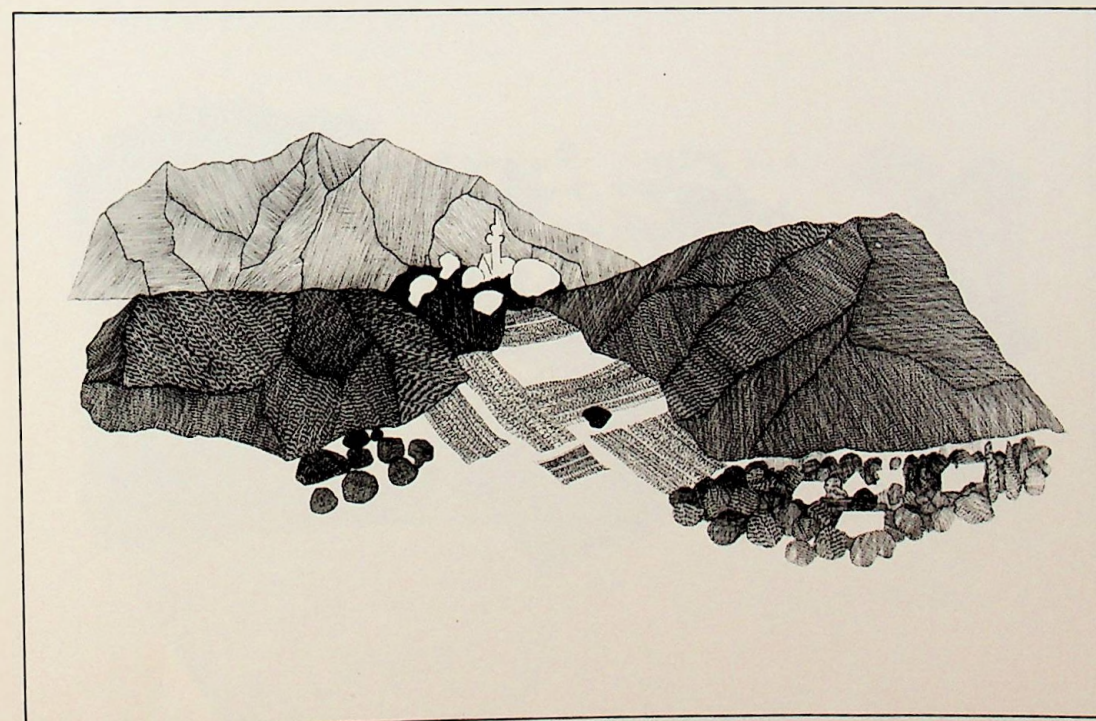
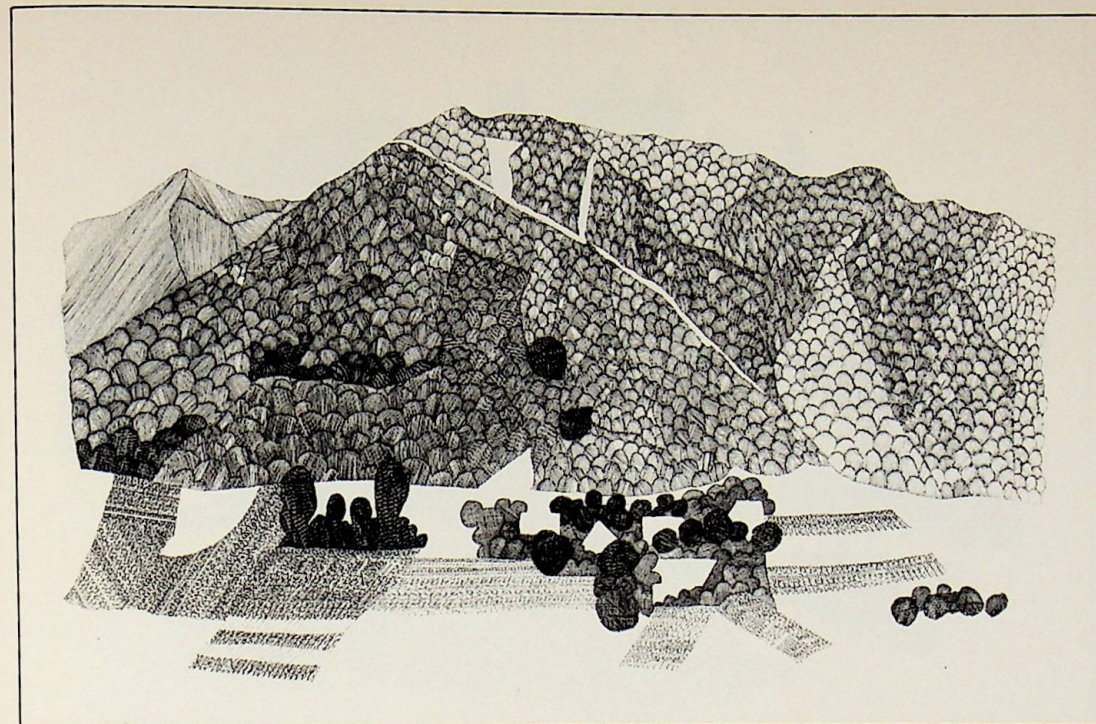
1965. Slovenj Gradec, Otkupna nagrada za crtež, na izložbi "Mir, humanost i prijateljstvo"
1967. Zagreb, Nagrada za grafiku "7. sekretara SKOJ-a"
1968. Zagreb, Nagrada Muzeja savremene umetnosti Beograd na "1. zagrebačkoj izložbi jugoslavenskog crteža"
1969. Zagreb, Nagrada 2. salona mladih Acireale, Otkupna nagrada na "III rassegna internazionale d'arte"
1970. Zagreb, Otkupna nagrada Matice Srpske, Novi Sad na "6. zagrebačkoj izložbi jugoslavenske grafike" Zagreb, Nagrada za grafiku 5. zagrebačkog salona
1971. Banja Luka, Prva nagrada za grafiku 5. jesenjeg salona
1972. Zagreb, Nagrada kolonije Počitelj na "7. zagrebačkoj izložbi jugoslavenske grafike"
1973. Ljubljana, Otkupna nagrada Moderne galerije Zagreb na "10. međunarodnom biennalu grafike"
1974. Zadar, Treća nagrada Plavog salona
1978. Rijeka, Otkupna nagrada RSIZ-a kulture SR Hrvatske na VI Međunarodnoj izložbi originalnog crteža
1980. Cetinje, Otkupna nagrada za grafiku na 14. Likovnom salonu trinaesti novembar Split, Prva nagrada na IV. izložbi hrvatske grafike
1981. Zagreb, Premija Fonda za unapređenje likovnih umjetnosti "Moša Pijade", Beograd, na 8. zagrebačkoj izložbi Jugoslavenskog crteža
1984. Bitola, Druga nagrada na 5. trienalu na savremenata jugoslavenska grafika

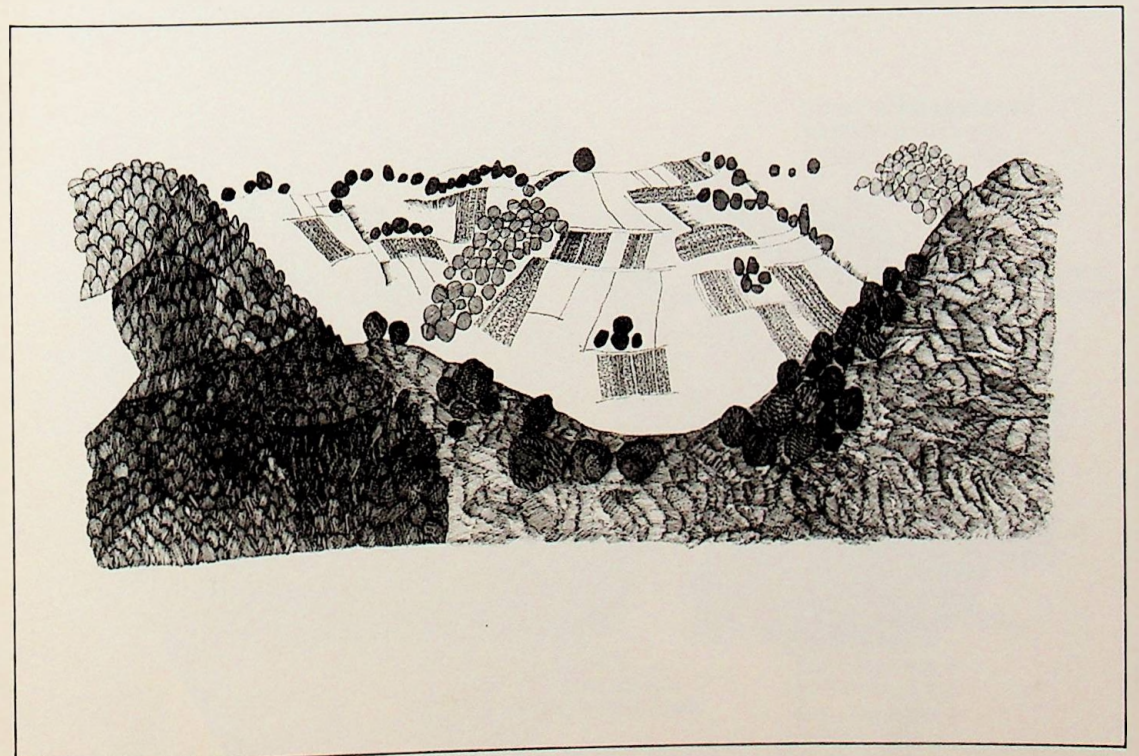
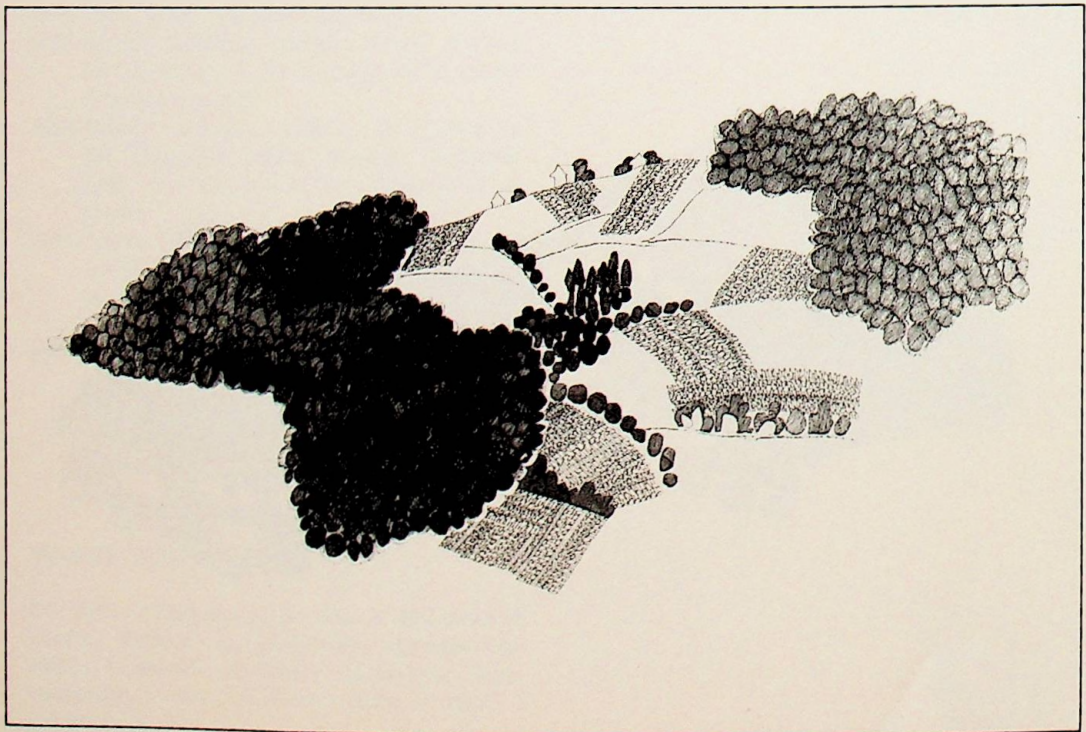
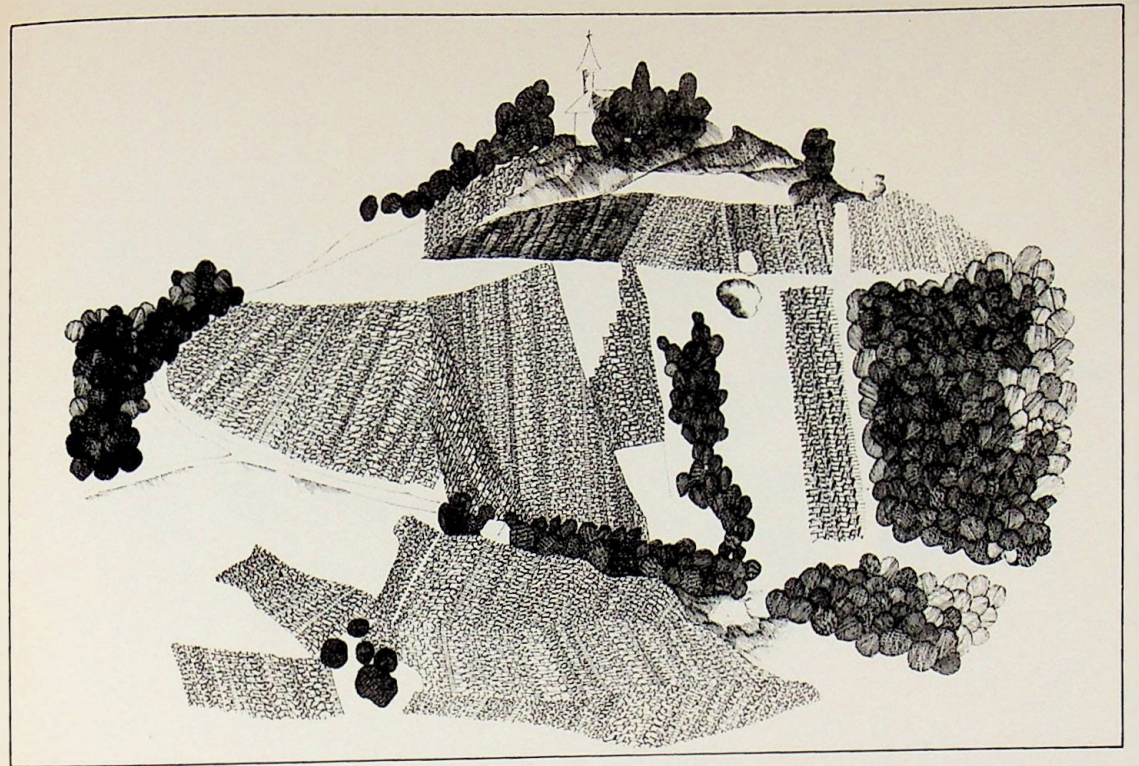
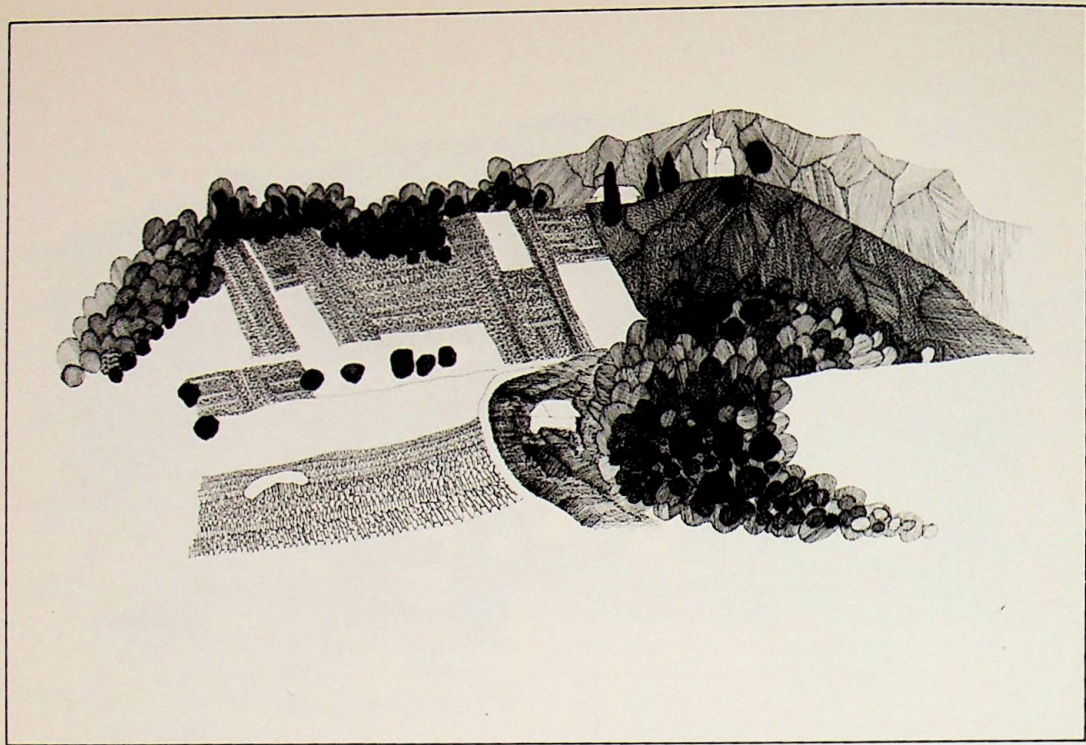
SKUPNE IZLOŽBE

Od 1962. sudjelovao je na više od 400 skupnih izložbi. Većinom na selektivnim, reprezentativnim i tematskim izložbama republičkog, jugoslavenskog i međunarodnog značaja u zemlji i svijetu.

POPIS IZLOŽENIH RADOVA

1. Zagorski motiv II, 1982. tuš, pero, papir 100x69,5
2. Zagorski motiv III, 1982. tuš, pero, papir 100x69,5
3. Zagorski motiv IV, 1982. tuš, pero, papir 100x69,5
4. Zagorski motiv V, 1982. tuš, pero, papir 100x69,5
5. Zagorski motiv VI, 1982. tuš, pero, papir 100x69,5
6. Zagorski motiv VII, 1982. tuš, pero, papir 100x69,5
7. Zagorski motiv VIII, 1982. tuš, pero, papir 100x69,5
8. Zagorski motiv IX, 1982. tuš, pero, papir 100x69,5
9. Zagorski motiv X, 1982. tuš, pero, papir 100x69,5
10. Zagorski motiv XI, 1982. tuš, pero, papir 100x69,5
11. Zagorski motiv XII, 1983. tuš, pero, papir 100x69,5
12. Zagorski motiv XIII, 1983. tuš, pero, papir 100x69,5
13. Zagorski motiv XIV, 1983. tuš, pero, papir 100x69,5
14. Zagorski motiv XV, 1983. tuš, pero, papir 100x69,5
15. Zagorski motiv XVI, 1983. tuš, pero, papir 100x69,5
16. Zagorski motiv XVII, 1984. tuš, pero, papir 64x51
17. Zagorski motiv XVIII, 1984. tuš, pero, papir 64x51
18. Zagorski motiv XIX, 1984. tuš, pero, papir 100x69,5
19. Zagorski motiv XX, 1984. tuš, pero, papir 100x69,5
20. Zagorski motiv XXI, 1984. tuš, pero, papir 100x69,5

GALERIE
FORUM

CLANOVI GALERIJE
MEMBRES DE LA
GALERIE FORUM

U GALERIJI FORUM IZLAGALI SU
LES EXPOSITIONS A LA GALERIE FORUM

KOSTA ANGELI RADOVANI
BELIZAR BAHORIĆ
JOSIP DIMINIĆ
IVO FRIŠČIĆ
RAUL GOLDONI (1919-1983)
STANKO JANČIĆ
NIVES KAVURIĆ-KURTOVIĆ
ZLATKO KESER
EUGEN KOKOT
ANTE KUDUZ
FERDINAND KULMER
IVAN LOVRENČIĆ
EDO MURTIĆ
DALIBOR PARAĆ

ŠIME PERIĆ
OTON POSTRUŽNIK (1900-1978)
ZLATKO PRICA
NIKOLA REISER
MARIJA UJEVIĆ-GALETTOVIĆ
GORANKA VRUS-MURTIĆ

FERDINAND KULMER
GIUSEPPE ZIGANA
LAZAR VOZAREVIĆ
JOAN MIRO
NIKOLA REISER
EDO MURTIĆ
IVAN LOVRENČIĆ
ZLATKO PRICA
IVO ŠEBALJ
VASKO LIPOVAC
ANTE KUDUZ
ŠIME PERIĆ
ACHILLE PERILLI
OTON POSTRUŽNIK
EMILIO VEDOVA
FRANO ŠIMUNOVIĆ
KSENIJA KANTOCI
STEGO BINICKI
NIVES KAVURIĆ-KURTOVIĆ
RICHARD MORTENSEN
IVO FRIŠČIĆ
VIRGILIJE NEVJESTIĆ
MILIVOJE NIKOLAJEVIĆ
LOJZE SPACAL
TONI BENETTON
BOŠKO PETROVIĆ
JOVAN SOLDATOVIĆ

JOSIP DIMINIĆ
ANTE JAKIĆ
NIKOLA KOYDL
RAUL GOLDONI
PREDGRAD NESKOVIĆ
DALIBOR PARAĆ
PETAR HADŽI BOŠKOV
BOGDAN BOGDANOVIĆ
ALBERT KINERT
MILE SKRAČIĆ
SPASE KUNOVSKI
BORO MITRIČESKI
FADIL VEJZOVIĆ
PIERO TARTICHIO
VLADIMIR STRAŽA
BELIZAR BAHORIĆ
BRANKO RUŽIĆ
GRAFIČARI IZ HAMBURGA
SUVRREMNI UMJETNICI IZ
SR MAKEDONIJE
MERSAD BERBER
MIODRAG B. PROTIĆ
STANKO JANČIĆ
ANTE KASTELANČIĆ
ROBERT RAUSCHENBERG
KOSTA ANGELI RADOVANI
OTO LOGO

GUALTIERO MOCENNI
LJUBOMIR KARINA
RATKO JANJIĆ-JOBO
STOJAN ČELIĆ
ISMAR MUJEZINOVIĆ
EUGEN KOKOT
ŽIVA KRAUS
MARIJA UJEVIĆ-GALETTOVIĆ
MAJA DOLENČIĆ-MALEŠEVIĆ
DRAGO TRŠAR
ANDREJ JEMEC
ELIZABETH FRANZHEIM
SUVRREMNA UMJETNOST
KOSOVA
JEAN MESSAGIER
TADEUSZ LAPINSKI
IVO KALINA
MATKO TREBOTIĆ
GRUPA MLADIH AUTORA IZ
ZAGREBA
ANTE MARINOVIĆ
MUSLIM MULLIQI
AGIM CAVDARBASHA
OLGA JANČIĆ
ZLATKO KESER
DURO PULITIKA
SLAVKO KOPAČ
SHYQRI NIMANI